

Člověčenství naše ráčil vzíti na se

Logos se stal tělem

Přečti si Jana 1,1-18

Janovo evangelium svým úvodním hymnem vstoupilo na půdu antické vzdělanosti. Odpovídá na odvěkou otázku učenců po původu a uspořádávajícím principu všech věcí, po božském Logu, Rozumu, který vtiskuje řád tomuto světu. Prvních pět veršů by zřejmě podepsal i leckterý tehdejší filozof. Logos – Slovo byl pro ně duchovní nehmotný princip, na kterém může mít účast i člověk svým myšlením, rozvíjením duchovní a upozaděním tělesné stránky své existence.

Ale najednou přichází šokující zlom, který pohorší řeckou moudrost: tento Logos se stal tělem (v.14). Nejenom, že se s lidmi Bůh dorozumívá jako člověk, to by antický vzdělanec možná také podepsal, ale tato Boží komunikace s námi se stala dokonce tělem. Nejde jen o oblečení tělem, ale o vtělení, jak o tom zpíváme ve známé vánoční písni: “Člověčenství naše ráčil vzíti na se.” Bůh nepohrdl naším tělem, protože je prostředkem našich vzájemných vztahů.

PŘEMÝŠLEJ: Boží zjevení v Pánu Ježíši Kristu není pouhým sdělením božských myšlenek, je to zjevení Božího vztahu k nám, k našemu člověčenství; je to zjevení našeho pravého lidství.

Petr Hlaváček